

Scris de srstanescu pe 17 ianuarie 2016, 13:43

PSD contra PSD si PNL contra PNL

In conditiile in care, cel putin pana la alegerile parlamentare, ambele partide mari ale Romaniei sunt confruntate cu puternice lupte intestine, a treia parte castiga fara sa faca nimic. Numai ca a treia parte, de aceasta data, nu mai este un partid politic. A treia parte este reprezentata de o mana de institutii. Cea mai importanta si cea mai la vedere fiind Presedintia. Klaus Iohannis, dar nu numai el, castiga teren fara sa faca nimic.

Se vorbește și în contradictoriu despre modul în care se plasează președintele în raport cu scena politică. Sunt unii care susțin că domnul Klaus Iohannis, fără să spună acest lucru vreodată, este mai jucător decât a fost vreodată Traian Băsescu. Și că România se îndreaptă, cu pași repezi, spre o autocrație. Eu însumi am susținut teza ieșirii statului român din starea de struto-camila, eventual, pe calea unei republici prezidențiale. Alții susțin teza invers. Și anume că, președintele Klaus Iohannis nu face nimic. Ca ar fi un simplu captiv al “sistemului”. Adică, al unui mecanism creat din o parte din interiorul serviciilor, din o parte din interiorul parchetelor și de o parte din interiorul CSM. Partii la rândul lor controlate de Traian Băsescu.

Dacă analizăm situația la rece, observăm, cu ușurință, că menținerea bicefalității la vârful PNL, a confuziei generale legate de actul de decizie, precum și a ambiguității conform căreia, de fapt, deciziile nici nu se iau la partid, ci în altă parte, nu fac decât să alimenteze conflictele interne. Și, chiar atunci când nu există asemenea conflicte, să scadă, în mod dramatic, potențialul de joc al partidului. Lovind totodată și în credibilitatea acestuia. Cine este beneficiarul?

Dincolo, la PSD, cu un Dragnea înlantuit pe stâncă justiției și ciugulit, din ce în ce mai sângeros, de corbii DNA, situația nu este mult diferită. Deciziile pe care actualul președinte PSD le ia sunt, din motivele plastic prezentate mai sus, și confuze și ezitante și lipsite de viziune. Acest fapt este resimțit până la ultima organizație PSD. În plus, partidul tocmai s-a despartit, în condiții nici ele foarte clare, de un Victor Ponta creditat, încă, de PSD, cu procente grele de încredere. Pentru socialiști situația este foarte grea. Întrucât nu s-au despartit de trecutul apropiat. Și nici nu au plonjat în vreun viitor. Iar prezent este de tip hemoragic. Cine este beneficiarul?

În ambele situații, unul dintre beneficiari, dacă nu cumva cel mai important și, în orice caz, cel mai vizibil, este președintele Klaus Iohannis. Puterea acestuia a crescut extrem de mult și în mod constant, începând din momentul preluării primului mandat. Și este extrem de important de reținut că, aparent, Iohannis nu a făcut nimic în acest scop. Dimpotrivă. El este cel mai des acuzat nu că se implică în jocul politic, ci, dimpotrivă, că nu se implică. Ca sta pe tusa.

Proiectul acestui Guvern birocratico-tehocratic mareste gradul de confuzie de pe scena politica. Si tot in favoarea lui Klaus Iohannis. Practic, asistam la o situatie spectaculoasa pentru altii si dramatica pentru noi, in care, cu un an inaintea alegerilor, partidele refuza sa guverneze, incredintand acest privilegiu si acesta povara unui grup de oameni despre care se spune, fie ca sunt alesi de presedinte, fie, si mai rau, de catre servicii, fie, catastrofal de rau, de catre alte autoritati statele sau transnationale.

S-a creat o stare de ambiguitate din care, in mod firesc, cetatenii nu mai inteleg nimic. Se afla in opozitie sau la putere PSD? Sau se afla la putere atunci cand Guvernul este silit sa lucreze dupa bugetul socialistilor si cu birocratia acestuia si in opozitie atunci cand Ciolos semnalizeaza in alta directie? Este o situatie tipica de spagat politic.

Dar PNL? Liberalii lasa impresia ca se afla la putere, in masura in care si-ar exercita vreo influenta asupra Guvernului Ciolos, premierul lasand impresia ca este de dreapta, si este in opozitie cam in aceeasi masura, atunci cand Guvernul ia masuri in contradictie cu doctrina liberala. Facand pe placul PSD.

In acelasi mod, dar cu efecte mai putin dramatice, se desfasoara lucrurile si in ceea ce priveste celelalte partide. Inclusiv UDMR.

Este clar ca fara a incerca sa se umfle, in mod artificial, muschii prezidentiali devin mai puternici, in masura in care muschii partidelor se fleascaiesc. Daca presedintele Klaus Iohannis nu este captiv, si eu cred ca nu este, atunci cea mai mare parte din beneficii le culege el insusi si fara prea mare efort. In mod cert inasa, castigat este si "sistemul". Astfel cum am incercat sa desenez mai sus. Iar daca la butoane se afla, in continuare, Traian Basescu, atunci putem spune ca acesta este al doilea mare beneficiar dupa sau alaturi de Klaus Iohannis. Cu atat mai mult cu cat pozitia ex-presedintelui este ferma. Lipsita de prea multe ambiguitati. El se plaseaza clar si fara menajamente in opozitie. Si este singurul luptator din teren.

ADRESA: <http://crct.ro/nneW>